

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om bekæmpelse af kønssygdomme.

Fremsat den 14. januar 1960 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme som ændret ved lov nr. 181 af 11. juni 1954 foretages følgende ændringer:

Til § 17.

I stk. 5, 2. punktum, erstattes ordet: „Politiet“ af ordet: „sygehuslæge“.

Til § 21.

Til stk. 2 føjes som sidste punktum: „Er

der spørgsmål om idømmelse af fængselsstraf, skal der på tiltaltes begæring beskikkes ham en forsvarer“.

§ 2.

Den i lov nr. 295 af 14. november 1956 indeholdte bestemmelse om, at lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme vil være at forelægge til revision i folketingsåret 1959-60, ændres derhen, at forslag om lovens revision forelægges folketinget i folketingsåret 1962-63.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

I tilfælde af, at en person, der er tvangsindlagt på sygehus i henhold til kønssygdomslovens regler, har fået afslag på begæring om udskrivning, kan spørgsmålet om tilbageholdelsens lovlighed af den pågældende selv eller den, der handler på hans vegne, kræves forelagt retten til afgørelse. Ved lov nr. 181 af 11. juni 1954 blev det bestemt, at politiet samtidig med meddelelsen om afslaget på begæringen om udskrivning skal gøre vedkommende bekendt med adgangen til at forelægge spørgsmålet for retten. Da afgørelsen om udskrivning i henhold til kønssygdomslovens § 17, stk. 4, tilkommer sygehuslægen, er det en fejl, når det ved loven af 11. juni 1954 er blevet pålagt politiet og ikke sygehuslægen at henlede vedkommendes opmærksomhed på adgangen til domstolsprøvelse.

Bestemmelser som den foreslåede tilføjelse om beskikkelse af forsvarer for tiltalte er sædvanlig i lovgivningen, når den hjemler fængselsstraf for overtrædelser, der behandles som politisager, og justits-

ministeriet har derfor henstillet den optaget i lovforslaget.

Til § 2.

Lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme afløste den såkaldte oktoberlov, lov nr. 81 af 30. marts 1906 om modarbejdelse af offentlig usædelighed og venerisk smitte. Under indtrykket af den voldsomme stigning i antallet af smittede med kønssygdomme, som indtrådte under og umiddelbart efter den sidste krig, indførte loven af 4. juni 1947 nye regler, der med hensyn til smitteopsporingen og pligten til at underkaste sig lægebehandling betød en skærpelse af den hidtil gældende ordning.

Loven skulle forelægges til revision i rigsdagssamlingen 1951-52, og det viste sig da, at antallet af smittede med kønssygdomme var faldet betydeligt og endda lå noget lavere end før krigen. Denne gunstige udvikling skyldtes vel i første række de mere normale forhold efter krigen og anvendelsen af nye behandlingsmidler, navnlig penicillin. Af